

Súd: Okresný súd Rimavská Sobota
Spisová značka: 12C/113/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6916204204
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 03. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Margita Žilková
ECLI: ECLI:SK:OSRS:2017:6916204204.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Rimavská Sobota sudkyňou JUDr. Margitou Žilkovou v spore žalobcu Intrum Justitia Slovakia s .r. o. so sídlom v Bratislave, Karadžičova 8, IČO 35 831 154, zast. JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom so sídlom v Bratislave, Karadžičova 8 proti žalovanej N. P., A.. XX. XX. XXXX, W. S. Q. S., Š. XXX o zaplatenie 1.402,35 eur s prísl. takto

rozhodol:

Žaloba sa **z a m i e t a**.

Žalovaná nemá nárok na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1/ Dňa 25. 04. 2016 podal žalobca Všeobecná úverová banka, a. s. so sídlom v Bratislave, Mlynské Nivy 1, IČO 31 320 155 žalobou proti žalovanej, ktorou sa domáhal voči nej zaplatenia sumy 2.105,76 eur s príslušenstvom (pred dorúčením žaloby táto v časti ohľadom sumy 703,41 eur bola vzatá späť, a preto súd konal už len ohľadom sumy 1.402,35 eur, ako je to uvedené v odseku 2/ tohto odôvodnenia). Žalobca žalobu odôvodnil tým, že so žalovanou ako dlžníkom, uzatvoril dňa 26. 05. 2004 zmluvu o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty VÚB, a. s., na základe ktorej sa zaviazal poskytnúť žalovanej kreditnú kartu, ku ktorej viedol účet č. XXXXXXXX. Žalovanej bol poskytnutý úver s dohodnutým úrokom vo výške 23,76 %. Ku dňu vystavenia výpisu z kartového účtu mala žalovaná schválený úverový rámec vo výške 900,- eur a bola povinná platiť štandardnú mesačnú splátku vo výške 30,00 eur. Žalovaná si neplnila svoje povinnosti vyplývajúce jej zo zmluvy a jej platobnú disciplínu sa nepodarilo obnoviť ani po viacerých pokusoch. Pred odstúpením na vymáhanie vystavil ku dňu 06. 03. 2016 nový výpis z bankovej knihy s konečným stavom k tomuto dňu, obsahujúci súhrn debetných položiek a to istiny, poplatkov, sankčného úroku a štandardného úroku, s prihliadnutím na vykonané úhrady žalovanej s konečným zostatkom na úhradu vo výške 2.105,76 eura. Uplatnil si aj úroky z omeškania v zákonom a nariadením stanovenej výške odo dňa nasledujúceho po uplynutí lehoty splatnosti, ktorá bola stanovená do 15. 03. 2016.

2/ Z písomného vyjadrenia žalobcu zo dňa 18. 05. 2016 vyplýva tvrdenie, že prijatím a schválením žiadosti o aktiváciu splátkovej karty QUATRO zo strany banky došlo k uzatvoreniu zmluvy o vydaní a používaní kreditnej karty. Žalovaná vyplnením a podpísaním žiadosti súhlasila s opakovaným obnovením úverového limitu, keďže kreditnú kartu dlhodobo využívala v súlade s Obchodnými podmienkami. Išlo o poskytnutie spotrebiteľského revolvingového úveru, pričom v priebehu revolvingu nie je možné stanoviť RPMN, pretože sa úver čerpá podľa vôle dlžníka. Žalovaná bola informovaná prostredníctvom Obchodných podmienok aj o indikatívnom výpočte RPMN, o výške ročnej úrokovej sadzbe 23,76% označenej vo výpise ako štandardná ročná úroková sadzba, ako aj o výške úverového vzťahu. Žalovaná čerpala úver od 17. 06. 2004. Suma, ktorú uhradila z titulu splácania úveru bola 2.435,39 eur. Žalovaná suma 2.105,76 eur pozostáva z nesplatennej istiny 689,07 eur, nezaplatených poplatkov 481,42 eur, štandardného úroku 713,28 eur a sankčného úroku 221,99 eur. Súčasne poukázal na to, že kreditná

karta je forma revolvingového úveru, t. j. automaticky obnoveného úveru, ktorý je čerpaný používaním tejto karty. Revolvingový úver je typický tým, že veriteľ ho dopĺňa a úverový vzťah tak môže fungovať neurčitú dobu. Dlžník platí, pretože veriteľ mu stále dopĺňa úver a časť splátky sa používa na splatenie poskytnutých úverových prostriedkov a časť na odplatu. Z uvedeného dôvodu v priebehu trvania revolvingu nie je podľa žalobcu možné na počiatku zmluvného vzťahu určiť výšku RPMN, pretože sa úver čerpá podľa vôle dlžníka.

3/ Podaním zo dňa 18. 08. 2016 žalobca žalobu v časti ohľadom sumy 703,41 eur (poplatky a sankčný úrok) s prísl. (úroky z omeškania) vzal späť. Žaloba v tejto časti bola vzatá späť pred jej doručením žalovanej, a preto súd konal ďalej podľa § 145 ods. 3 Civilného sporového poriadku (ďalej len "C. s. p.") už len o zvyšku nároku bez rozhodovania o zastavení konania v tejto časti, teda o žalobe o zaplatenie 1.402,35 eur s 8 % úrokmi z omeškania ročne zo sumy od 16. 03. 2016 do zaplatenia.

4/ Súd uznesením, postupom podľa § 167 ods. 2 C. s. p., vyzval žalovanú, aby sa vyjadrila k žalobe a v prípade, ak uplatnený nárok v celom rozsahu neuzná, uviedla vo vyjadrení rozhodujúce skutočnosti na svoju obranu a pripojila listiny na ktoré sa odvoláva. Žalovaná predmetnú výzvu prevzala dňa 30. 08. 2016, k žalobe sa však nevyjadrila.

5/ Počas konania písomným podaním, ktoré došlo súdu dňa 28. 11. 2016, žalobca Všeobecná úverová banka, a. s. a spoločnosť Intrum Justitia Slovakia, s. r. o., IČO: 35 831 154, obaja v zastúpení advokátom JUDr. Jánom Šoltésom navrhli, aby súd pripustil zmenu účastníkov konania na strane žalobcu z dôvodu, že ku dňu 19. 09. 2016 bola pohľadávka proti žalovanej postúpená na základe zmluvy o postúpení pohľadávok. O návrhu rozhodol súd uznesením zo dňa 20. 12. 2016 č. 12C/113/2016-49 a navrhovanú zmenu pripustil.

6/ Na pojednávanie sa zástupca žalobcu ani žalovaná nedostavili, doručenie predvolania mali vykázané, pritom zástupca žalobcu aj ospravedlnil neprítomnosť jeho a žalobcu na pojednávaní, a preto súd pojednával v ich neprítomnosti.

7/ Súd vykonal dokazovanie oboznámením žiadosti o aktiváciu pôžičkovej karty Quatro, (takmer nečitateľných) obchodných podmienok pre vydanie a používanie kreditných platobných kariet vydávaných Všeobecnou úverovou bankou, a .s. v spolupráci so spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s. účinných od 15. 11. 2003 a ďalších obchodných podmienok účinných od 21. 06. 2004, návratky zo dňa 20. 12. 2005, výpisu z pôžičkovej karty Quatro na meno žalovanej - výpisov z kreditnej platobnej karty VÚB, a. s., a cenníka VÚB, a. s. pre produkty vydávané v spolupráci so spoločnosťou Consumer Finance Holding, a. s.

8/ Súd ako prvé musel posúdiť, či sa v danom prípade jedná o spotrebiteľskú zmluvu na ktorú platná slovenská aj európska legislatíva kladie v časti ochrany "slabšej strany -spotrebiteľa" zvýšené nároky. Z predloženej úverovej zmluvy je zrejmé, že právny predchodca žalobcu v právnom vzťahu založenom predmetnou zmluvou vystupuje voči žalovanej ako právnická osoba, ktorá v rámci predmetu svojho podnikania poskytuje úvery. Na druhej strane tohto zmluvného vzťahu vystupuje žalovaná ako fyzická osoba, ktorá čerpala finančné prostriedky na iný účel, ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania. Na základe uvedeného preto súd predmetný právny vzťah charakterizuje, ako vzťah spotrebiteľský, založený na zmluve o spotrebiteľskom úvere v zmysle § 2 písm. a) a § 3 ods. 1, 2 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení v rozhodujúcom období (znenie od 01. 10. 2001 do 30. 06. 2006 - ďalej len "zákon o spotrebiteľských úveroch").

9/ Podľa § 4 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí obsahuje najmä) sumu, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov; ak je to možné, treba uviesť aj súčet týchto platieb s upozornením na možnosť účtovania kompenzácie ušlých výnosov, ak veriteľ chce túto možnosť využiť, b) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, c) cenu tovaru alebo poskytnutej služby, d) identifikáciu vlastníka, ak vlastníctvo neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva spotrebiteľom, e) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť, f) meno a adresu spotrebiteľa, g) ročnú percentuálnu mieru nákladov; ak nie je uvedená, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, h) podmienky závislé od objektívnych skutočností, pri ktorých splnení môže byť upravená

ročná percentuálna miera nákladov, i) výpočet nákladov uvedených v § 2 písm. c), ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; ide o určenie podmienok, za ktorých musí spotrebiteľ zaplatiť zvýšené náklady. Uvedie sa výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad.

10/ Podľa § 4 ods. 5 zákona o spotrebiteľských úveroch od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

11/ Podľa vykonaného dokazovania medzi stranami sporu bola uzavretá Zmluva o vydaní kreditnej platobnej karty č. XXXXXXXXX dňa 26. 05. 2004, a to podpisom žiadosti o vydanie kreditnej platobnej karty právnym predchodcom žalobcu a žalovanou. Z textu uvedenej zmluvy/žiadosti vyplynuli jedine identifikačné údaje poskytovateľa karty a klienta, schválený úverový rámec, štandardná - pevná mesačná splátka, zárobné pomery žiadateľa v čase podanej žiadosti, spôsob úhrady mesačných splátok a spôsob čerpania zo strany klienta. Súd konštatuje, že na účet žalovanej boli poskytnuté peňažné prostriedky, tak ako to vyplynulo z výpisov z pôžičkovej karty Quatro, v celkovej sume 1.115,28 eur. Z platobnej histórie a z výpisov karty vyplynuli aj kreditné transakcie, čiže úhrady žalovanej a tie boli vykázané vo výške 2.435,39 eur. Súd teda pri posudzovaní žalobcovho nároku vychádzal z rozdielu týchto súm.

12/ Okrem žiadosti o vydanie platobnej karty, ktorá nahradzovala zjavne aj zmluvu, nebola predložená žiadna iná listina, z ktorej by boli zrejmé aj ďalšie zmluvné dojednania, ktoré mali byť súčasťou zmluvy v zmysle ust. § 4 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch. Napriek tomu, že sa jednalo o čerpanie prostredníctvom kreditnej platobnej karty, bolo povinnosťou právneho predchodcu žalobcu uzavrieť so žalovanou riadne zmluvu, z ktorej bude zrejmé, aká je ročná percentuálna miera nákladov (RPMN), ktorá je vlastne určitým indikátorom nákladovosti úveru, pričom RPMN mohla byť vypočítaná už v čase, keď bol zrejmý úverový rámec a fixná mesačná splátka. Súd zastáva názor, že aj pri revolvingovom úvere je možné a nevyhnutné RPMN vypočítať podľa počiatočných základných údajov v zmluve a preto sa nestotožňuje s názorom žalobcu. Tento názor súd považuje za prekonaný, dôkazom čoho je napríklad aj rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici 17Co/215/2012 zo dňa 10. 10. 2012.

13/ Súčasťou uvedenej žiadosti nebolo dojednanie žiadnych úrokov, ani poplatkov a pokiaľ žalobca odkazoval na takmer nečitateľné Obchodné podmienky pre vydanie a používanie kreditných platobných kariet, súd konštatuje, že obsah zmluvy možno určiť aj odkazom na všeobecné obchodné podmienky (VOP), vypracované odbornými alebo záujmovými organizáciami alebo odkazom na iné obchodné podmienky, ktoré sú stranám uzavierajúcich zmluvu známe, výlučne podľa ust. § 273 ods. 1 Obchodného zákonníka. Z toho teda vyplýva, že časť zmluvy uzavretej podľa Občianskeho zákonníka, s výnimkou poisťovnej zmluvy, nemožno určiť len odkazom na VOP. Preto je vylúčené, aby sa Všeobecné obchodné podmienky bez ďalšieho stali súčasťou zmluvy. Z toho plynie, že pokiaľ by sa zmluvné strany dohodli na tom, že pre daný zmluvný vzťah budú aplikovať dojednania obsiahnuté vo všeobecných obchodných podmienkach, bez toho, aby boli oboma stranami podpísané, sa podľa názoru súdu nemôžu tieto všeobecné obchodné podmienky stať súčasťou zmluvy, pretože pre dodržanie podmienky písomnej formy zmluvy je nutné, aby boli účastníkmi zmluvného vzťahu podpísané. V zmluve takto neboli dohodnuté úroky ani poplatky a absentovala aj RPMN.

14/ Súd podotýka, že prehlásenie žiadateľa o uzavretie zmluvy, že sa oboznámil pred podpisom zmluvy s obchodnými podmienkami a cenníkom, nie je možné akceptovať ako splnenie povinnosti ustanovenej v § 4 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch. Zmluva je nepochybne vyhotovená vo forme predtlačenej formulára, ktorého ustanovenia žalovaná pred podpisom zmluvy nemohla podstatne ovplyvniť, túto používal právny predchodca žalobcu vo viacerých prípadoch, o čom má súd z úradnej činnosti vedomosť, pričom ustanovenia o tom, že sa druhý účastník zmluvy oboznámil s obchodnými podmienkami a cenníkom pred jej podpisom je len vopred pripravená formulácia právneho predchodcu žalobcu, ktorá nutne nemusí odzrkadľovať skutočný stav.

15/ Súd ďalej dodáva, že ak zákon vyžaduje, aby poplatky a úroky boli v zmluve uvedené, musí ísť o ich uvedenie v písomnej forme, a to uvedením konkrétnej výšky poplatkov a úrokov. Za dostačujúce nemožno považovať ani prípadné oboznámenie sa spotrebiteľa s cenníkom pred podpisom zmluvy, ak na ňom chýba podpis spotrebiteľa. Ide o tak závažnú súčasť samotnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

nevyhnutnú k tomu, či sa spotrebiteľ zmluvu rozhodne uzavrieť alebo nie, že podľa názoru súdu nestačí, aby v rámci spotrebiteľských zmlúv takéto dojednanie bolo zahrnuté iba do cenníka alebo obchodných podmienok, ktoré pripravuje dodávateľ, a spotrebiteľ ich obsah neovplyvňuje, ale musia byť zahrnuté do textu samotnej spotrebiteľskej zmluvy, ktorú spotrebiteľ podpisuje. K uvedenému záveru dospel aj Ústavný súd ČR v náleze sp. zn. I. ÚS 3512/11 zo dňa 11.11.2013, podľa ktorého náležitosti so závažnými dôsledkami pre spotrebiteľa nemôžu byť súčasťou všeobecných obchodných podmienok, ale musia byť priamo súčasťou spotrebiteľskej zmluvy (listiny, na ktorej spotrebiteľ pripája teda svoj podpis).

16/ Súd preto dospel k záveru, že žalobca nemôže (vzhľadom na ust. § 4 ods. 5 zákona o spotrebiteľských úveroch) od žalovanej požadovať zaplatenie úrokov (ohľadom pôvodne žalovaných sankčných úrokov a poplatkov žalobca vzal žalobu späť), pretože nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere. Žalobca má takto nárok len na vrátenie poskytnutého úveru.

17/ Vzhľadom na vyššie uvedené a pri aplikácii príslušných ustanovení súd konštatuje, že žaloba na zaplatenie 1.402,35 eur nie je dôvodná. Žalovaná by mala vrátiť žalobcovi len poskytnutú sumu bez úrokov a poplatkov (viď odsek 10/ odôvodnenia), teda 1.115,28 eur. Súd pri zisťovaní výšky nesplateného zostatku istiny vychádzal z predloženého výpisu z pôžičkovej karty a špecifikácie žalovanej sumy a od celkovej sumy poskytnutej žalobcom vo výške 1.115,28 eur odčítal všetky úhrady, ktoré vykonala žalovaná v prospech účtu, spolu vo výške 2.435,39. Súd má za to, že iba rozdiel týchto súm presne kvantifikuje výšku žalobcovho nároku, očistený o nároky, ktoré žalobcovi neprináležia. Keď žalovanej bol poskytnutý úver 1.115,28 eur a žalovaná na tejto už uhradila 2.435,39 eur, žalobcovi už na základe poskytnutého úveru nedlhuje, a preto súd žalobu ako neodôvodnenú zamietol.

18/ Podľa § 255 ods. 1 C. s. p. súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. V danom prípade mala žalovaná plný úspech, lebo žaloba bola zamietnutá (a aj čiastočné späťvzatie bolo procesným zavinením žalobcu, teda nárok na náhradu trov by mala žalovaná). Žalovaná (ktorá by mala nárok na náhradu trov konania ako plne úspešná strana) však náhradu trov konania neuplatnila, podľa obsahu spisu jej v konaní žiadne trovy ani nevznikli (bola v konaní nečinná), a preto súd vyslovil, že žalovaná nemá nárok na náhradu trov konania

Vzhľadom na vyššie uvedené a pri aplikácii príslušných ustanovení súd konštatuje, že žaloba na zaplatenie 1.402,35 eur nie je dôvodná. Žalovaná by mala vrátiť žalobcovi len poskytnutú sumu bez úrokov a poplatkov (viď odsek 10/ odôvodnenia), teda 1.115,28 eur. Súd pri zisťovaní výšky nesplateného zostatku istiny vychádzal z predloženého výpisu z pôžičkovej karty a špecifikácie žalovanej sumy a od celkovej sumy poskytnutej žalobcom vo výške 1.115,28 eur odčítal všetky úhrady, ktoré vykonala žalovaná v prospech účtu, spolu vo výške 2.435,39. Súd má za to, že iba rozdiel týchto súm presne kvantifikuje výšku žalobcovho nároku, očistený o nároky, ktoré žalobcovi neprináležia. Keď žalovanej bol poskytnutý úver 1.115,28 eur a žalovaná na tejto už uhradila 2.435,39 eur, žalobcovi už na základe poskytnutého úveru nedlhuje, a preto súd žalobu ako neodôvodnenú zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Rimavská Sobota písomne v 2 vyhotoveniach.

V odvolaní je potrebné popri všeobecných náležitostiach (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje a musí byť podpísané) uviesť spisovú značku tohto konania, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v § 365 odseku 1 C. s. p., ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.